

LAKIALOITE 76/2012 vp

Laki sotilasvammalain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Lakialoitteessa ehdotetaan sotainvalidien pitkäaikaisen laitoshoidon korvattavuuden ulottamista koskemaan 20 prosentin haitta-asteen invalideja. Lisäksi lakialoitteessa ehdotetaan, että kuntien sotainvalideille järjestämät sosiaali- ja terveydenhuollon avopalvelut laajennetaan koskemaan 15 prosentin haitta-asteen sotainvalideja.

Sotainvalidien pääsy laitoshoittoon edellyttää sotilasvammalain mukaan vähintään 25 prosentin sotavammaa. Sotainvalidien vanhuudenhuollon turvaamiseksi pitkäaikaisen laitoshuollon korvattavuus tulisi ulottaa 20 prosentin haitta-asteen invalideja koskeväksi.

Sotainvalidien keski-ikä on jo yli 89 vuotta. Ikääntymisen myötä myös lievävammaisten sotainvalidien tarve laitoshoidolle kasvaa. Sotainvalidien luonnollisen poistuman myötä sotainvalidien hoito- ja kuntoutuslaitoksista vapautuu hoitopaikkoja. Nämä vapautuvat hoitopaikat tulisi ottaa hyötykäyttöön, jotta myös lievävammaiset sotainvalidit saisivat tarvitsemansa hoidon.

Sotilasvammalain perusteella valtio korvaa 20—100 prosentin haitta-asteen sotainvalideille kuntien järjestämät sosiaali- ja terveydenhuollon avopalvelut. Korvattavien palveluiden piiriin kuuluvat erilaiset tukipalvelut, kuten ateriasivous- ja kuljetuspalvelut sekä omaishoidon-

tuen ja avosairaanhoidon kustannukset. Koska palveluiden korvaaminen on sidottu sotainvalidien haitta-asteeseen, korvattavien palvelujen ulkopuolelle jää noin 3 000 haitta-asteeltaan 10—15 prosentin sotainvalidia.

Vähenevälle veteraaniväestölle tulee taata heidän tarvitsemansa palvelut. Monet sotainvalidit haluavat asua omassa kodissaan mahdollisimman pitkään. Tämä on mahdollista, kun kotona asumista tuetaan riittävien avopalveluiden avulla. Avohoidon tukitoimilla voidaan myös vähentää sotainvalidien laitoshoidon tarvetta.

Kunnallisten avopalveluiden korvattavuuden laajentaminen koskemaan kaikkia sotainvalideja on mahdollista toteuttaa vaiheittain nopealla aikataululla sotainvalidien poistuman tuomilla säästöillä. Sotainvalidien korvaukset ja haitta-asteluokittelu perustuvat vuodelta 1948 peräisin olevaan sotilasvammalakiin, jonka mukaan sotainvalidin haitta-aste ilmaistaan 5 prosentin tarkkuudella. Prosenttiperusteista haitta-asteluokittelua ei voida enää pitää perusteltuna ja se tulisi poistaa sotilasvammalaista. Kunnallisten avopalveluiden korvattavuus tulisi laajentaa koskemaan kaikkia sotainvalideja.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

sotilasvammalain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sotilasvammalain (404/1948) 6 §:n 4 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 4 momentti laissa 1346/2010 ja 5 momentti laissa 1399/2007, seuraavasti:

6 §

Vahingoittuneelle tai sairastuneelle, jonka työkyvyttömyysaste on vähintään 15 prosenttia, korvataan sosiaalihuoltolain (710/1982) 17 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisista kotipalveluista ja 4 kohdan mukaisista asumispalveluista, omaishoidon tuesta annetun lain (937/2005) mukaisesta omaishoidon tuesta sekä terveydenhuoltolain (1326/2010) 24 §:n mukaisista sairaanhoidon palveluista aiheutuneet kustannukset. Palvelu- tai tukiasunnosta perittävää vuokraa tai vastaavaa maksua ei kuitenkaan korvata. Kotipalvelujen, asumispalvelujen ja omaishoidon tuen korvaamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, korvataan sairaanhoitona myös määrällinen lääkärintarkastus, työ- tai toimintakyvyn palauttamista tai säilyttämistä tarkoittava kuntouttaminen sekä laitoksessa annettu huolto tai osa-aikainen huolto. Vahingoittuneelle tai sairastuneelle, jonka työkyvyttömyysaste on vähintään 20 prosenttia, voidaan korvata laitokses-

sa annettu huolto tai osa-aikainen huolto myös, kun sen tarve johtuu muustakin kuin korvatusta vammasta tai sairaudesta. Samoin edellytyksin voidaan vahingoittuneelle tai sairastuneelle, jonka työkyvyttömyysaste on 15 prosenttia, korvata laitoksessa annettua huoltoa enintään kymmenen viikkoa tai osa-aikaista huoltoa enintään 70 päivää vuodessa, ei kuitenkaan kunnan tai kuntayhtymän järjestämää sosiaalihuoltolain 24 §:ssä tarkoitettua laitoshuoltoa, sairaansijalla annettavaa ympärivuorokautista hoitoa, josta voitaisiin periä maksu potilaan maksukyvyn mukaan, eikä sairaansijalla annettavaa lyhytaikaista hoitoa, jonka pääasiallisena tarkoituksena on lääkinnällisen kuntoutuksen antaminen. Lisäksi voidaan kuntouttaminen, vaikka kuntouttamisen tarve ei johtuisikaan korvatusta vammasta tai sairaudesta, korvata vahingoittuneelle tai sairastuneelle, jonka työkyvyttömyysaste on vähintään 10 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 2012

Esko Kiviranta /kesk